

Årsberättelse för 2018

Ekeby Baptistförsamling

Vad skriver man i en årsberättelse? Oftast det man är stolt över, det man gjort rätt och det som blev bra. Och det finns för all del saker att vara stolta över, saker som vi gjort rätt, och som blivit bra. Oftast skriver man så, men låt oss börja med det som också är sant. Vi är en ganska liten gemenskap i utkanten av en ganska liten kommun. Vi har begränsat med resurser, och önskar ofta att vi hade och kunde och gjorde mer än det vi har och kan och gör.

Men Herren har svarat mig: "Min nåd är allt du behöver. I svagheten fullkomnas nämligen kraften." Därför vill jag hellre skryta över min svaghet, för att Kristus kraft ska bo i mig. (...) För när jag är svag, då är jag stark. (2Kor. 12:9-10)

Vår församling är inte buren av våra framgångar och våra stora planer, utan av nåden. Nåden att Jesus Kristus öppnar sitt liv för oss och låter oss leva i hans närhet. Visst har vi bett och planerat och arbetat, men de stunder då himmelriket glimmar igen, då gudstjänster gett oss uppmuntran och kraft, då möten kommit i just rätt tid, då vi burit sorg och glädje ihop, då har det varit stunder av nåd. Det är vår stolthet att vi, så enkla och ofullkomliga vi är, ändå får var en del av det stora.

Även under 2018 har församlingen levt med ett antal Vägmärken. Mycket skulle gå att skriva om dessa Vägmärken och vår vilja att:

leva i gemenskap med Gud

leva i gemenskap med människor

leva så att fler människor får växa i gemenskap med Gud

Vi skulle kunna skriva ingående om gudstjänster och bönedagar och andaktsböcker, om grillfest och kakbuffé, om glädjen och förvåningen över att se nya människor komma till samlingarna. Men ibland är det liksom så att ju mer tid vi lägger på att beskriva, desto mindre tid blir det kvar för tacksamheten. Så istället för en lång beskrivning följer nu en ögonblicksbild som rymde mycket.

Gemenskapsdagen på Vekhyttegården i början av hösten. Glädje över att ses igen. Lek, skratt och viktiga samtal. Den avslutande nattvardsgudstjänsten. En ommöblerad matsal där allt var provisoriskt. Några av barnen bidrog med en sång. Vi lovsjöng och bad tillsammans. Två av barnen skulle hjälpa till med utdelandet, men de oroad sig över att det där lilla brödet inte skulle räcka till alla. Så kom vi fram och alla fick sin del av brödet. Efteråt var det fortfarande mycket kvar och vi konstaterade att trots att vi alla fick det vi behövde, så räcker det här till fler.

Det var provisoriskt, det var inte i alla delar det vi hade planerat, det hade både sina styrkor och sina svagheter, men vi var delaktiga i det, det var gemenskap med både gud och människor, det var heligt och något av det liv vi längtar efter.

Under året har vi haft glädjen att välkomna sex nya medlemmar i församlingen. Anna och Ronny Henriksson, John och Malin Brauer, Christina Carlsson och Jonas Bertilsson. Under året fick vi också ta avsked av Bengt Davidsson, som gick in i vilan hos Gud. Detta betyder att församlingen under året gått från 52 till 57 medlemmar. Vid årsskiftet 18-19 hade medelåldern i församlingen stigit från förra året med knappt ett år till 45,2 år, medianen är på 42 år. Utöver medlemmarna finns förstås flera vuxna, och en stor och växande grupp barn som är viktiga för oss. Även om de inte är medlemmar i föreningen så är de en del av gemenskapen.

Församlingens arbete har under året letts av styrelsen med Roland Davidsson som ordförande. I styrelsen har även Ann Davidsson, Lisbeth Larsson, Erik Neander, Stig Olsson (kassör), Elin Tärnqvist, Göran Tärnqvist, Gustaf Örnberg och Jörgen Örnberg suttit. Jonas Lundkvist har som anställd suttit med vid sammanträdena och varit styrelsens sekreterare. Styrelsen möttes nio gånger under året.

Jonas Lundkvist har varit anställd i församlingen som pastor på 60%. Arbetsuppgifter har under året främst varit gudstjänster, scouter och den öppna förskolan Lillträffen, samt under hösten en liten konfirmandgrupp. Till det har det kommit tid i samtal med människor, administration, kontakt med Ekumeniakyrkan och bön för och med församlingen.

Redan under hösten 2016 initierades ett arbete för att hitta lösningar för att frigöra mer yta i cafédelen, eftersom det blir trångt vid större samlingar. Dessutom är kök och golv slitna och i behov av renovering. Under året har frågan varit återkommande på både styrelsemöten och församlingmöten och vi har landat i både en ny planlösning och en modell för att finansiera detta. Under hösten satte tillslut arbetet igång med att riva delar av det gamla för att börja bygga vår nya entré, vår nya cafédel och vårt nya kök.

Ekonomi finns redovisad i årets bokslut. Och även om vi inför detta år skrev upp vår insamlingsbudget igen, och även om vi samtidigt planerade och genomförde särskilda insamlingar för byggnationen, så samlade vi in det vi budgeterat, och ytterligare något. Vad beror det på? Inte var det brinnande kollektal, för sådana har vi inte. Inte för att vi tjatat, för det har vi inte gjort. Men möjligen, möjligen för att vi mitt i den här församlingen med alla våra förmågor och brister, anat något av Nåden och varit glada att få bidra till att fortsätta det arbetet även under året som kommer.

Ekeby den 27 januari 2019

Jonas Lundkvist